

Sakykime, kad aš esu valstybė. Tuomet mano oda yra jos sienos. Rankos, kojos yra jos darbo įrankiai, kurie viską dirba. Širdis su kraujagyslėmis yra finansų sistema, kuri viską aprūpina reikalingu kraujo - energijos ir medžiagų kiekiu. Virškinimo ir kvėpavimo sistemos vienu metu atlieka importo – eksporto funkcijas. Belieka smegenys su tankiai išraizgytu neuronų tinklu. Visa tai priklauso valdymo sistemai. Tai valstybėje atitinka valdžią. Norėdami galime rasti ir daugiau žmogaus ir valstybės panašumų.

Pavyzdžiui, kepenys atlieka kraujo valymą nuo kenksmingų medžiagų. Gal tai pinigų plovimo mašina? Suteptus pinigus ji nuplauna ir paverčia švariais, tinkamais visiems naudoti. Realioje valstybėje tai būtų nedorai uždirbtų pinigų naudojimas. Nors sako, kad pinigai nekvepia, bet nedorų pinigų toleravimas kažkuriame kampelyje augina nusikaltėlius. Tada kas organizme atlieka nusikaltėlių vaidmenį? Jei jie gyvenime paima tai, kas jiems nepriklauso, tai tokių darinių žmogaus organizme matyt nėra. Jeigu nusikaltėliu vadinsime tą, kuris pasiima daugiau nei jam priklauso, - tai toks darinys yra organizmo auglys. Jeigu dar jis užkrečia visą organizmą užkrėstu krauju ir kitur tokie pradeda rasti, - tai vadinama vėžiu. Valstybėje yra sunkiau. Tai nereiškia, kad ji negali susirgti šia pavojinga liga. Valstybė, skirtingai nuo žmogaus organizmo nemiršta (kol kas). Organizme yra galingos apsauginės funkcijos, kurios, atsiradus jame daug „nusikaltėlių“ išjungia patį organizmą. Valstybė šiuo atveju funkcionuoja toliau.

Tai kas gi organizme mato, kad kažkur pradėjo darytis negeri dalykai? Kad ir kaip kai kas to nenorėtų, turėsime priėti prie šios temos – tai organizmo valdymas, kontrolė. Smegenys yra išneštos į pačią aukščiausią organizmo vietą, gerai atskirtos nuo viso organizmo, kad joms mažiau kas nors trukdytų. Žmogaus smegenų galūnės yra apraizgaliojusios visą kūną, kad gerai žinotų, kur kas darosi. Bet mes kažkaip nukrypome nuo savo temos per daug įsijausdami į tobulą kūrinį – žmogaus organizmą. Juk mūsų pamąstymo tikslas yra valstybė. Kur valstybėje

yra tas neuronų tinklas, kuris praneša valdžiai kokia padėtis yra jos organuose ir pačiuose atokiausiuose kampeliuose?

Taigi, pati valdžia yra pasiskirsčiusi į vykdomąją ir „jaučiančiąją“, bet tokios mūsų valstybėje nėra, nebent tai stengtųsi atlikti seimas. Jis turėtų būti akys, ausys, jutimai ir protas. Žmoguje tie įrankiai reikalingi reaguoti daugiausia į išorės signalus. Vidaus signalų žmogus nepastebi, nebent atsitinka koks nors neprognozuotas įvykis. Tai skausmas sukeltas organų pažeidimo. Gal ir mūsų valdžia - smegenys nepastebi jokių iš vidaus sklindančių blogų signalų. Gal dalis visuomenės narių meluoja, kad jiems gerai, nors iš tikrųjų negerai? O kita dalis meluoja, kad jiems blogai, nors iš tikrųjų visai gerai? Kadangi valstybėje nėra neuronų tinklo, kuris praneštų viską, kas dedasi mūsų valstybėje, tai ir situacija joje gali blogėti iki tokios padėties, kol visame organizme pradės skambėti - **pavojus!**

Kokį jautrumo lygį turi mūsų smegenys – valdžia? Visi, ko gero, suprasite, kad [žema](#). Pačiai valdžiai tai yra naudinga, nes ji gali tinginiauti, apsimitinėti, vaizduoti, kad gerai dirba. Žmogus be galvos neišgyvena nė sekundės. Višta be galvos dar gali nubėgti kurį atstumą, o valstybė be valdžios imtų ir iškart žūtų? – Nieko panašaus. Jeigu vieną dieną, niekam nesakę, panaikintume valdžią – tai nieko blogo valstybėje neatsitiktų. Viskas ir toliau dirbtų savaime. Pasirodo, kad visi valstybės organizmo organai turi savarankiškas smegenis ir be valdymo neblogai dirba. Valdžia turi tik koordinuoti atskirų organų smegenis taip, kad organizmas kur nors nenukryptų į šalį arba neatsirastų koks nors sudedamųjų dalių iškrypimas (disbalansas). Jeigu valdymo mechanizmas būtų gerai atidirbtas, tai automatiniu režimu valstybė galėtų kuo puikiausiai egzistuoti. Ir gal dar geriau nei dabar. Kaip tai padaryti, galite rasti šio puslapio kertelėse (nebent dar nebūsiu to įdėjęs), jeigu aišku to norite. Kai kas iki tam tikro laiko bus komercinė paslaptis.

Tai kokį vaidmenį valstybėje atlieka spauda? Ji yra oficialiai neregistruota valdžios dalis – informacijos stiprintuvas. Jeigu nebūtų spaudos, tai valdžia daug ko nežinotų apie valstybėje vykstančius gerus ir blogus dalykus. Tačiau spauda mažai įtakinga valdžios darbui, greičiau atvirkščiai. Pati spauda yra labai įtakojama finansų. Kas jai moka, tokius signalus ji ir stiprina. Kažkurią dalį moka skaitytojas, tai spauda jam ir dirba? Šiuo metu, man atrodo, kad spauda yra ne signalų stiprintuvas, o generatorius. Laikraščių korespondentai savo nuožiūra surenka informaciją iš valstybės ir tik iš ten, kur leidžiama, ir kas pats nori apie tai paskelbti. Žalingos, arba blogos informacijos skaitytojai nelabai nori ir skaityti. Blogi signalai mūsų valstybėje yra nutildyti, kol nepasieks pavojingo lygio. Apie tai pasako savižudybių skaičius. Jis yra didžiausias pasaulyje. Tai parodo žmonių problemų negirdėjimo lygį.

Kas turėtų gydyti kiekvieną valstybės ląstelės – žmogaus (ir kitų) sutrikimą? Kūniškai žmogų gydo sveikatos apsaugos sistema. Kad žmogus nepatektų į blogas situacijas, jį turėtų kažkas mokyti. Vieno mus moko tėvai, kito - mokymo įstaigos, dar kito - bažnyčia. Bet labiausiai žmogų moko pats gyvenimas. Klausimas, tik ar tie mokymai ir gydymai padeda pačiam valstybės organizmui? Juk smegenys yra išbujoję. Atskiri organai yra pavirtę į savarankiškas valstybes ir greitai pasidarys dar didesni už visą „kūną“. Harmonijos kažkaip nesimato. Ar yra koks nors optimaliausias kelias? Kam? Žmogui ar valstybei? O gal visai žmonijai? Jei žinai kelią, vadinasi turi jo vaizdą – [Vizija](#) .

{jcomments on}

SEO by [AceSEF](#)